

Българи отъ старо време, Мамино детенце, Неда, Войвода, На чужди гробъ безъ сълзи плачатъ, Танчо, Нешо, Три картини отъ българския животъ, Турски паша. Хаджи Ничо. А най-хубави стихотворения сѫ Хубаваси, моя горо и Пъсень на Раковски. Освенъ това той е написалъ и превелъ нѣколко книжки съ научно-възпитателно съдържание: Детска библиотека. Разказъ за старовременниятъ хора, Кирилъ и Методий.

Въ произведенията си Каравеловъ съе любовь къмъ всичко българско и умраза къмъ чорбаджии, турци и гърци. Въ неговите повести виждаме злодействата и насилията, които вършатъ турцитъ надъ българската челядь; какъ чорбаджии, гърци и цинци ограбватъ труда на българина, какъ лоши европейци изкарватъ криви пакъ българитъ за ужаситъ на турските звѣрства; виждаме въ тѣхъ майсторски нарисуванъ животъ и нравитъ на нашите дѣди, геройските подвизи на българските хайдути и войводи и т. н. Каравеловъ е писалъ нѣкои разкази на сръбски и руски езикъ, та като писатель е познатъ и въ литературитъ на тия два народа.

Той си остава и до днесъ една отъ най-свѣтлите фигури въ нашия общественъ животъ. Да се поклонимъ предъ неговата свѣтла паметъ!

